

Publicerad 2012-10-29 19:03 av julia.s

Det får duga, det får räcka. För ibland blir tomheten alldeles förjävla påtaglig.

Att vara ensam men inte själv

Det har inte varit på riktigt
det har inte varit på riktigt på så jävla länge
Ett engångsligg här, ett fyllestrul där
inga varma händer eller varsamma beröringar,
inga mjuka kyssar eller fingrar genom håret.

Dova stön i örat medan solen går upp utanför
eller hårda läppar upptryckt mot en vägg på en klubb
Blinkande ljus och alltid för mycket tunga.

Alkohol och ihoptrasslade lakan,
använda kondomer på golvet,
ångest i bröstet och att somna ensam
hur många timmar man än spenderat ihop
Klä på dig när du är klar och vi byter inga nummer,
jag kommer ändå inte ringa.

Det stillar för stunden,
en hand runt nacken och kladdiga kyssar på halsen
Alkoholandedräkt och tobakssmak,
det får räcka
Det måste räcka, för det finns inget annat.

Det känns varken bra eller dåligt längre.

Det känns ingenting.

Jag saknar tryggheten av att hålla någons hand
Tryggheten som infinner sig när man släcker lampan om natten och hans arm är runt ens midja
Pussarna i nacken och ett godnatt som sänder lycka ända ner till tårna.

Det som är på riktigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren julia.s med Poeter.se id #23294 innehar upphovsrätten